

Ecokathedraal Louis Le Roy

H. V. Courant.

'Je kunt hier lekker fantaseren'

Ruim 35 jaar geleden kocht Louis G. Le Roy uit Oranjestad, ecoloog, beeldend kunstenaar, architect, filosoof en professor honoris causa aan de Carolina Universiteit te Braunschweig, een vier hectare groot perceel aan de rand van Oranjestad aan de IJntzelaan te Mildam. Dit perceel bestond uit overbemeste weilanden met daarop een klein stukje produktiebos met berken en eiken.

putjes en dergelijke.

Vrije energie

Zonder gebruik te maken van machines en cement, slechts met zijn eigen twee handen als hulp, verwerkt Louis Le Roy al dit materiaal tot indrukwekkende bouwwerken, met torens, nissen, poortjes en terrassen. De natuur heeft overal vrij spel en bedekt de steenmassa's met

een groen waas van mossen, bloemen en planten. Le Roy wil met zijn bouwwerk aantonen dat men met vrije energie wonderen verrichten kan. Joop (57) en Reinie (57) wonen hun hele leven al in Heerenveen en fietsen wekelijks uren door de omgeving. Opmerkelijk genoeg brachten ze nog niet eerder een bezoek aan de kathedraal. 'Maar nu is het er dan toch van

gekomen', lacht Joop. 'Dit is een plek om je fantasie op los te laten'. Hij wijst op een groot stuk afgebrokkelde muur met wat resten van muren daar omheen en vervolgt: 'Van deze plek zou je kunnen denken dat er een oude boerderij gestaan heeft of een oud gebouw'. Reinie kijkt met verbazing rond: 'Het verwondert mij dat Le Roy zulke grote brokken steen in

zijn eentje kan verstouwen', zegt ze, Joop en Reinie klimmen langs een smal pad naar boven waar zich het hoogste punt bevindt. Joop zegt: 'In verhouding tot de bomen, mag het van mij nog wel een stukje hoger. Ik vind echter wel dat er wat van de structuur van de bouwwerken te zien moet blijven en dat het niet allemaal moet begroeien. Ook zou Le Roy, naar mijn mening, de coniferen er meteen uit moeten halen, want dat zijn exoten en die horen hier absoluut niet. Sommige stukken, met name in het lagere gedeelte, doen mij denken aan begroeide rivierbeddingen, zoals ik die ook wel gezien heb in de bergen van Oostenrijk'.

Reinie is helemaal verrukt van het atelier dat er staat, temidden van bloemen, groen en gras. 'Daar zou je een geweldig mooi woonhuis van kunnen maken', meent ze. Joop en zij vinden het oudste gedeelte van de ecokathedraal het mooist, omdat dit in de loop der jaren al wat ruiger geworden is. 'Het hoeft van ons niet allemaal zo netjes en geordend te worden', aldus beiden. Joop zegt filosofisch: 'Eigenlijk heeft Louis Le Roy de cultuur van deze eeuw hier neergelegd'.

De ecokathedraal is zeven dagen per week geopend en gratis te bezoeken. Belangstellenden moeten zich niet laten afschrikken door de grote slagboom, maar er gewoon onderdoor kruipen.

Joop en Reinie: 'Prima plek om je fantasie op los te laten'.

Om de diversiteit van het perceel te vergroten, beplante hij het terrein op volstrekt willekeurige wijze en strooide overal zaden. Vervolgens bouwde hij in het hart van het terrein eigenhandig een groot atelier, dat jaren later als centrum van de te bouwen ecokathedraal zou functioneren. Toen Le Roy tot zover klaar was, liet hij het gebied met rust en in de jaren die volgden, deed de natuur de rest. Er ontstond een natuurlijke chaos, waar alles door elkaar groeide en bloeide. Zeventien jaar geleden werd dit terrein de fundering voor de verwezelijking van zijn levenswerk, het bouwen van een ecokathedraal. Een kunstwerk dat nooit af is en altijd in beweging zal zijn. Omdat de ecokathedraal alleen tot stand kan komen met behulp van onvoorstelbare hoeveelheden materiaal, stort de gemeente Heerenveen regelmatig restmateriaal van stratenmakers op het terrein, zoals gebroken stoepranden, beschadigde trottoirtegels, bekapte straatklinkers, ontwaterings-